

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 4Tos/109/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4312010674
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 09. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zita Matyóová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2012:4312010674.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zity Matyóovej a členov senátu Mgr. Adriany Némethovej a JUDr. Jána Bernáta, v trestnej veci odsúdeného K. H. , pre prečin krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno f/, odsek 3 písmeno b/ Trestného zákona, o sťažnosti odsúdeného K. H. proti uzneseniu Okresného súdu Levice z 02.08.2012, sp. zn. 1Pp/43/2012, na neverejnom zasadnutí konanom v Nitre 27. septembra 2012, takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného K. H. zamietla.

odôvodnenie:

Okresný súd Levice (ďalej len „súd prvého stupňa“) konajúci v senáte uznesením z 02.08.2012, sp. zn. 1Pp/43/2012 (ďalej len „napadnuté uznesenie“) podľa § 66 odsek 1 písmeno a/, odsek 2 Trestného zákona zamietol návrh odsúdeného K. H. (ďalej len „odsúdený“) z 13.06.2012 (21.06.2012 predložený súdu prvého stupňa Ústavom na výkon trestu odňatia slobody Želiezovce - ďalej len „Ústav“) o podmienočné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu vo výmere deväť mesiacov (so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia) trestným rozkazom Okresného súdu Nitra z 06.02.2012, sp. zn. 0T/8/2012, ktorý nadobudol právoplatnosť 17.02.2012 (ďalej len „prejednávaná vec“).

Napadnuté uznesenie súd prvého stupňa odôvodnil zistením, že odsúdený v prejednávanej veci síce splnil formálnu podmienku podmienočného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody, ktorou je výkon polovice uloženého mu trestu, nesplnil však ani jednu z dvoch materiálnych podmienok takéhoto rozhodnutia, ktorou je jednak preukázanie určitého stupňa polepšenia (získal jednu disciplinárnu odmenu avšak k páchaniu trestnej činnosti má nekritický postoj a postoj kritický proklamuje iba verbálne, užívanie

návykových látok a opakované páchanie trestných činov poukazujú na vysoké riziko sociálneho zlyhania, aktuálna resocializačná prognóza je u neho menej priaznivá, stanovené ciele zaobchádzania sa u neho plnia čiastočne v oblastiach edukácie a vzťahov s vonkajším prostredím, v ostatných iba priebežne, jeho aktivita pri plnení programu zaobchádzania nie je vždy na požadovanej úrovni a preto riaditeľ Ústavu takéto podmienočné prepustenie odsúdeného neodporučil), jednak prognóza, že v skúšobnej dobe podmienočného prepustenia bude viesť riadny život, nie je priaznivá (opakovane sa dopúšťal trestnej činnosti, jeho predchádzajúce nepodmienočné odsúdenia nemali pozitívny vplyv na jeho prevýchovu a na dosiahnutie účelu trestu je potrebné, aby ho vykonal v pôvodne uloženej výmere). Súd prvého stupňa v tejto súvislosti poukázal aj na umiestnenie odsúdeného do ústavu so stredným stupňom stráženia, na ktoré prihlíadol majúca za to, že toto v súčasnosti zodpovedá miere jeho prevýchovy a možnostiam jeho resocializácie.

Proti napadnutému uzneseniu súdu prvého stupňa podal odsúdený ihneď po tom, čo mu bolo oznámené vyhlásením na verejnom zasadnutí súdu prvého stupňa uskutočnenom 02.08.2012 v jeho prítomnosti, teda včas, sťažnosť, ktorú odôvodnil písomným podaním doručeným súdu prvého stupňa 18.08.2012 vecnou nesprávnosťou a nespravodlivosťou napadnutého uznesenia a jeho procesnými chybami namietajúc porušenie článku 48 odsek 1 Ústavy Slovenskej republiky, pretože bol odsúdený samosudcom a napadnutým uznesením rozhodol nezákonne senát, hoci podľa § 349 odsek 1, odsek 2 Trestného poriadku mal konať samosudca. Namietol tiež neobjektívne hodnotenie dôkazov, ich formálne prevzatie bez relevantnej skutkovej a právnej analýzy pretože preukázal polepšenie a súd prvého stupňa nebol viazaný neobjektívnym a účelovým hodnotením riaditeľa Ústavu. Ako procesnú chybu odsúdený „namietol aj neúplnosť a nezrozumiteľnosť poučenia, tj, absolútnu neplatnosť podľa § 37 Obč.zák.“. Tvrdil, že si je vedomý svojich nezákonných počinov, ktoré oľutoval a ich negatívne dôsledky uhradením škôd odstránil, na čo však súd prvého stupňa nespravodlivo neprihliadol, v minulosti sa už podmienene osvedčil, čiže táto forma prevencie je u neho postačujúca a účinná, pričom extrémne nezasahuje v negatívnom zmysle do jeho rodinného, sociálneho a súkromného života. Odsúdený informoval o svojich zámeroch riadne vedeného života po jeho podmienanom prepustení s prípadným probačným dohľadom, poukázal na účel trestu, preplnenosť ústavov na výkon trestu odňatia slobody a záťaž, ktorú predstavujú pre štátny rozpočet majúci za to, že „by súd mal flexibilne a efektívne (účinne) nielen teoreticky a iluzórne aplikovať v praxi inštitút podmienene prepustenia či probačný dohľad aj na sťažovateľov prípad“ s tým, že mu chýba rodina a najmä malý syn, ktorému by chcel venovať zmysel svojho života, ibaže výkon trestu odňatia slobody tento vzťah (hoci zo sťažovateľovej viny) rozvracia. Sľúbiac, v prípade podmienene prepustenia sa v maximálnej možnej miere pokúsi podmienku či dohľad rešpektovať a neporušiť ich, viesť riadny život pri svojej rodine a bez návykových látok a podoštvíc, že počas výkonu trestu odňatia slobody bol uznaný za ZŤP s priznaním invalidného dôchodku, z ktorého dôvodu má zabezpečený mesačný príjem zo sociálneho systému štátu a nie je dôvod páchať žiadnu trestnú činnosť ako v minulosti, Krajský súd v Nitre (ďalej len „nadriadený súd“) požiadal o dôkladné prehodnotenie jeho návrhu a sťažnosti a o spravodlivé vyhoveniu mu podmienaným prepustením na slobodu a k rodine.

Nadriadený súd, ktorému súd prvého stupňa predložil prejednávajúcu vec na rozhodnutie 24.09.2012, pri rozhodovaní o sťažnosti odsúdeného podľa § 192 odsek 1 písmeno a/, písmeno b/ Trestného poriadku preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce tomuto výroku napadnutého uznesenia.

Plnením tejto, z ustanovenia § 192 odsek 1 písmeno a/, písmeno b/ Trestného poriadku mu vyplývajúcej prieskumnej povinnosti nadriadený súd zistil, že skutkové zistenia a právne úvahy súdu prvého stupňa, ktoré boli podkladom pre vydanie napadnutého uznesenia, ktorého obsahom je záver o tom, že u odsúdeného nebolo preukázané splnenie ani jednej z dvoch materiálnych podmienok podmienene prepustenia (ktorými podľa § 66 odsek 1 Trestného zákona je jednak preukázanie polepšenia vo výkone trestu plnením povinností a správaním, jednak že sa od odsúdeného môže očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život), sú správne, teda opodstatnené a zákonu zodpovedajúce a to v podstate z tých istých resp. aj z tých istých dôvodov, ktoré vyplývajú z odôvodnenia napadnutého uznesenia a na ktoré nadriadený súd preto iba poukazuje považujúc za potrebné ich iba spresniť a doplniť, a to v tom smere, že v osobe odsúdeného ide (bez zahladených odsúdení) najmenej o trikrát súdne trestaného špeciálneho (majetkové trestné činy) recidivistu, ktorý síce v minulosti bol aj podmienene prepustený z výkonu trestu odňatia slobody (uznesením Okresného súdu Trnava z 02.06.1999 sp. zn. 1Pp/70/1999) avšak napriek tomu, že sa v skúšobnej dobe osvedčil (01.01.2002), aj toto podmienene prepustenie (rovnako ako mu predchádzajúci čiastočný výkon uloženého nepodmieneného trestu odňatia slobody, iné podmienene odsúdenia a upustenie od uloženia súhrnného trestu) sa u odsúdeného zrejme minuli predpokladaným účinkom, pretože opäť spáchal majetkové trestné činy, za ktoré bol okrem prejednávanej veci právoplatne odsúdený aj trestnými rozkazmi Okresného súdu Nitra z 01.06.2011 sp. zn. 4T/57/2011 a z 25.10.2011 sp. zn. 21T/121/2011 (v oboch prípadoch pre prečiny krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno f/ Trestného zákona), z ktorých všetkých dôvodov je aj názoru nadriadeného súdu potrebné, aby odsúdený tento v prejednávanej veci mu uložený trest odňatia slobody vykonal v celej jeho výmere.

S poukazom aj na v odôvodnení napadnutého uznesenia a vyššie uvedené skutkové zistenia, okolnosti a právne úvahy sú podľa názoru nadriadeného súdu sťažnostné námietky odsúdeného vytýkajúce súdu prvého stupňa vytýkaného nesprávneho hodnotenia v prejednávanej veci vykonaných dôkazov a následného neopodstatneného, či dokonca zákonu nezodpovedajúceho rozhodnutia o zamietnutí jeho návrhu na jeho podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zjavne nerelevantné, a preto nadriadený súd považuje za potrebné odsúdeného iba upozorniť že o podmienenom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody podľa § 415 Trestného poriadku rozhoduje podľa § 417 odsek 1 Trestného poriadku príslušný okresný súd, v ktorého obvode sa trest odňatia slobody vykonáva s poukazom na ustanovenie § 2 odsek 16 Trestného poriadku v senáte, že poučenie o opravnom prostriedku obsiahnuté v písomnom vyhotovení napadnutého uznesenia a vo všetkých jeho rovnopisoch je s poukazom na ustanovenie § 185 odsek 1, odsek 2, odsek 6, 186 odsek 1, § 187 odsek 1, § 188, § 193 odsek 1 písmeno b/ a § 417 odsek 3 Trestného poriadku, a napokon že všetkým, nepochybne negatívnym vplyvom výkonu trestu odňatia slobody na svoju rodinu a jemu blízke osoby môže najúčinnejšie zabrániť sám odsúdený, tým, že im predíde a to predovšetkým tým, že nebude trestnú činnosť opakovať.

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku, nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

Keďže nadriadený súd nezistil žiadne dôvody na zrušenie sťažnosťou odsúdeného napadnutého uznesenia súdu prvého stupňa a na iné rozhodnutie v prejednávanej veci v jeho prospech, sťažnosť odsúdeného podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok (§ 185 odsek 2 veta druhá Trestného poriadku).